

Gaur egungo mundua ikasgelan

Su etena: Armen negozioia

© Chrispin Hughes / OXFAM

Munduan arma arin bat dago 10 pertsona bakoitzeko eta minutu bakoitzean tiro batek pertsona bat hiltzen du. Gero eta arma gehiago dira, eta horrek gerrak bultzatu eta giza eskubideak urratzen ditu. Bitartean, armena diru irabazirik handienetakoa dakarren negozioa da munduan.

Global Express aldizkariaren argitalpen honek agerian utzi nahi du armek gizarteetan duten eragina, eragin larria, eta analisi kritikoa hasi nahi du indarkeriaren kulturaz. Halaber, kultura horrekiko aukerabideak eskaini nahi ditu.

☐ Heriotzaren merkataritza kontrolik gabe dago

☐ Nola funtzionatzen du armen negozioak?

☐ Nor da nor armen negozioan?

☐ Armen eragin larria pertsonen bizitzan

☐ baina, arazoa armek al dakarte?

☐ Hauxe esan izan da...

☐ Gida didaktikoa

aurki

Heriotzaren merkataritza kontrolik gabe dago

Munduan arma arin bat dago 10 pertsona bakoitzeko eta minutu bakoitzean tiro batek pertsona bat hiltzen du. Armak neurritz gora ugaltzen ari dira eta horrek gerrak bultzatu, giza eskubideak urratu eta, era berean, larriki eragiten du milioika gizon-emakumeren bizitzan. Bitartean, armena diru irabazirik handienetakoa dakarren negozioa da munduan eta gutxi batzuei mesede egiten die.

Heriotzaren negozio hau legezkoa da eta, urtero, 21.000 milioi dolar mugiarazten ditu armen esportazioetan, bereziki arma konbentzionalen salerosketan. Badira arma mota asko eta bi multzo handitan sailkatzen ditugu: batetik, konbentzionalak ez direnak, eta suntsipen handiko armak ere esaten zaie (nuklearrak, biologikoak eta kimikoak); bestetik, konbentzionalak, bai arinak (pistolak, fusilak... pertsonak karga ditzakeen armak), astunak (hegazkinak, tankeak...) edota hilgarriak ez direnak (gasak, laser, poliziaren materiala...). Sorta zabal horren barnean, arma arinak azpimarratuko ditugu, horiek sortzen baitituzte hildakorik gehien gatazka armatuetan. Oso zaila da arma arinak kontrolatu eta murriztea.

Dena dela, armen negozioa askoz ere konplexuagoa da. Sailkapenak sailkapen, armaren kontzeptua bera ez dago horren argi. Zergatik? Arma guztiek "danba" egiten ez dutelako. Armen negozioa hegazkinak, tankeak, misilak, fusilak, pistolak edota munizioa saldu edo erosteari haratago doa, eta bere baitan biltzen ditu bai armen atalak (torlojuak, gorpilak, gai

elektronikoak...) bai eta armak diseinatu eta fabrikatzeko behar den teknologia, informazio eta ingeniari militar guztia ere. Beraz, ez daude horren argi material militarren mugak eta, hortaz, zaildu egiten du armen salerosketa kontrolatzea. Adibide ona da Turkiako Otokar enpresa. Duela hamar urte kale istiluen kontrako Scorpion ibilgailua hasi zen fabrikatzen. Ibilgailu horren atalen % 70 4x4 Land Rover batekoak dira, Britainia Handitik material zibil gisa inportatua. Atal horiei metrailetak erantsi zitzaizkien. Hortaz, ibilgailu blindatu bat egin zuten. Turkiako militarrek huraxe erabili zuten kurduen giza eskubideak urratzeko. Aldi berean, Turkiak ibilgailu blindatu hori gatazka armatuak dituzten herrialde batzuetara saldu zuen, esaterako Pakistan eta Algeriara (Gideon Burrows ikertzailearen arabera, ikus Gehiago jakiteko...).

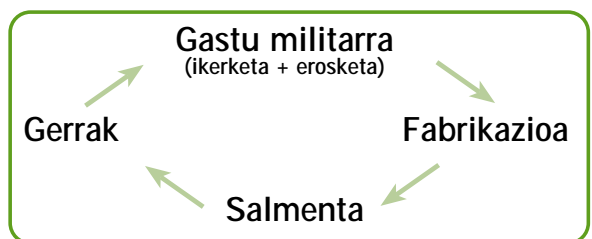
Material militarra izan edota erabilera militarreko edo zibilera izan (sateliteak) oso zaila da kontrolatzea eta haren merkataritzak bi arazo nagusi ditu: bata da ez dagoela era horretako armak saltzeko araurik. Horrela, arma horiek iristen dira giza eskubideak zanpatzeko erabiltzen dituzten gobernu, talde armatu eta talde kriminalen eskuetara. Kalkuluen arabera, aurretik lege barnean saldutakoak dira arma arin ilegalen % 80-90. Eta beste arazo handia da arma asko eta asko dabiltzala alde batetik bestera eta oso erraza dela armak lortzea. Hori horrela da, azken urteotan metatu direlako eta etengabe arma berriak egiten ari direlako: urtero, munduan 8 milioi arma arin gehiago fabrikatzen dira eta 2 bala pertsona bakoitzeko.

Nola funtzionatzen du armen negozioak?

Arestian esan dugun bezala, armen negozioa etekin handienetakoak ematen dituen negozioa da gure munduan. Droga trafikoaren ondotik, diru gehien mugiarazten duenetakoa da, baina drogaren aferan ez bezala, armen negozioan dirurik gehiena legezkoa da. Oso zaila da armen merkataritzari buruzko zenbakiak lortzea, negozio honi buruzko datu argiegirik ez dagoelako. Beraz, zenbakiak gutxi gorabeherakoak dira eta, zenbaki desberdinak aterako zaizkigu, kalkuluan erabilitako irizpideen arabera. Hala eta guztiz ere, kalkuluak diote armen esportazioen balioa urteko 21.000 milioi dolarrekoa dela, mundu osoa kontuan hartuta. Sekulako gehikuntza izan da, gainera, nazioartean dagoen giroa ikusita, hau da, "terrorismoaren aurkako gerrak" eraginik.

Dena dela, zenbakiez haratago, zalantzarik gabe garrantzitsuagoa da merkataritza horren mamia ulertzea. Izan ere, armen negozioaz mintzo garenean ez gara soilik ari armak erosi eta saltzeaz, baizik eta armen ziklo osoaz. Hona hemen eskema bidez nola azal daitekeen delako ziklo hori:

Ikus dezagun atalez atal: gobernuak diote gastu militarra beharrezkoa dela herrialdea defendatzeko, eta, horretarako, bereziki armak eta gai militarrek erosten dituzte (herrialde barneko enpresei edota beste herrialde batzuetakoei), instalazioak eraiki eta mantentzen dituzte, eta dirua gastatzen dute militarren prestakuntza eta soldatetan bai eta ikerketa militarrean ere.

Espania joera horri loturik dago eta iragan 2002an armen salmentaren balioa 275 milioi eurokoa izan zen. Beraz, aurreko urtean baino % 19 gehiago. Datu ofizialak dira.

Horrek esan nahi du Espainia bezalako herrialde batek ikerketa eta garapenaren (I + G) diru publikoaren herena baino gehiago xede militarrentzat baliatzen duela: ondorioz, 2004rako, ikerketa militarreko programen aurrekontua 6 aldiz handiagoa da osasun arloko aurrekontua baino eta, labor esateko, I+G-era baliatutako dirutzaren % 31 da. Datu ofizialak dira.

Gai militarrek erosteari dagokionez, merezi du gogoratzea hori gizarte arloko beste kontusail batzuen kaltetan doala: munduko herrialdeen herenak baliabide gehiago bideratzen dituzte beren armadetara osasun zerbitzuetara baino. Eta, beste alde batetik, azken lau urteotan, EEBB, Britainia Handia eta Frantzia diru gehiago eskuratu dute Hegoko herrialdeetara saldutako armengatik, herrialde horiek garatzera bideratu dutena baino (Vidas Destrozadas izenburuko Txostenak aitortzen duenez, ikus Gehiago jakiteko...). Iparreko nahiz Hegoko herrialdeek armak ikertu edo/eta erostera bideratzen duten diru hori guztiak eraginik, enpresek material militarra fabrikatu eta saltzen dute inolako kezkarik gabe, lasai ederrean, herrialde mota orotara (bai arma gisa bai armen atal gisa). Arma horietako asko eta asko erosten dituzte barne tentsioak edota tentsio erregionalak dituzten herrialdeek eta, haietako askotan, behin eta berriz giza eskubideak urratzen dira edota gatazka armatua jasaten ari dira.

Gaur egungo gatazka armatuak

Mundua gerran ari da, hein handian lege barneko zein kanpoko armen salmentak eraginik. Badira 40 gatazka armatu inguru. Gerra horiek hasi eta mantentzen dira lurraldea kontrolatu, natur baliabideak neurritz gora ustiatu eta aginte autoritarioa

ezartzeko. Bada, gerra horiek indartu eta luzatzen dira, armen bidez. Egia da armek ez dutela zuzenean gatazka armatua eragiten, baina arma asko metaturik dago, kontrolik gabe ugaltzen dira eta edonoren eskura daude, eta, horrek guztiak hildako gehiago eragiten ditu eta, gaur egun, hildako gehienak zibilak dira. Horrela, XX. mendean barna, erabateko aldaketa gertatu da: Lehen Mundu Gerran, hildako zibilak biktima guztien % 10 izan ziren bitartean, Bigarren Mundu Gerran erdia baino gehixeago izan ziren jadanik, eta, gaur egun, erabat aldatu da duela ehun urteko egoera: gatazka armatuetan gertatzen diren hildakoen % 90 zibilak dira.

Herritar zibilak dira giza eskubideen urraketen biktima nagusiak eta herritar zibilak dira etxea uztera behartu eta beste toki batera alde egin behar izaten dutenak; eta horiek ez dira "albo-kalteak", baizik eta zibilak helburu militar direla. Gaur egungo gerrek herritarrek kontrolatu nahi dituzte zatiketa, enfrontamendua eta giza sufrimenduaren bidez. Alde horretatik, gerra indarkeria antolatua da eta gerra dakarten estrategiek herritarren artean oinazea nahita eragiteaz gain, jendearen duintasuna ere ezabatu nahi dute.

Horregatik, armen zikloaren barnean, gerretan, armarik sofistikatuenak, hilgarrienak edota sufrimendurik handiena dakartenak erabili eta esperimentatu behar dira, nahiz eta horrek Gizakien Nazioarteko Zuzenbidea urratzen duen. Adibidez, horra hor armadek Irak hartzeko erabili zituzten barreiaketa-bonbak. Bonba horiek hegazkinetik jaurtiki, airean lehertu eta inguruetan dozenaka bonba barreiatzen dituzte, segidan lehertzen direnak edo mina moduan lo irauten dutenak. Beraz, gatazka armatua bukatuta ere, hildakoak eta zauritutakoak gertatzen dira eta horrek jendearen biziaren berreraikuntza oztopatzen du, jakina.

Nor da nor armen negozioan? Nor da nor armen negozioan?

Arma fabrikatu eta saltzen dituzten herrialde nagusiak

Munduko armen merkatua esku gutxitan dago: arma konbentzionalen salerosketen % 80 baino gehiago Nazio Batuen Segurtasun Kontseiluko bost kide iraunkorrek egiten dituzte: EEBBek, Britainia Handiak, Errusiak, Txinak eta Frantziak. Eta, aldi berean, herrialde horiek omen dira munduan bakea eta segurtasuna bermatzen dutenak. Fabrikatzaile eta esportatzaile handien gain, beste herrialde batzuk ere badabilta armagintzan, esaterako Espainia. Hamaikagarren herrialdea da armen salmentan eta munduko esportazioen % 1 inguru mugitzen du.

Espainiari dagokionez, 2002ko datu ofizialek diote armen salerosketa erdiek badutela zerikusia Europako Eurofighter ehiza-hegazkinaren eraikuntzarekin. Material militarra nazioarteko egitasmoetan integratzeko joeraren adibidea da. Espainiak armetan egiten dituen beste esportazioen artean, kezkarriak dira Afrikako herrialde batzuei saltzen zaizkien munizio kopuruak eta munduko beste herrialde batzuei (Maroko, Venezuela, India eta, hein txikiagoan, Israel eta Angola) saltzen zaizkien bestelako armak. Herrialde horietan guztietan badira gatazka armatuak eta, horrenbestez, Europako Batasuneko Armen Esportazioari buruzko Kodearen arabera, Europako Gobernuak ez lukeke halako salmentarik baimendu beharko.

Herrialde saltzaile handiak (urteko batezbestekoa 1998tik 2001era)

EEBB:	14.000 milioi dolar
Erresuma Batua:	4.600 milioi dolar
Frantzia:	3.400 milioi dolar
Errusia:	3.400 milioi dolar
Txina:	500 milioi dolar

ITURRIA: Amnistia Internacional eta Intermón Oxfam: *Vidas Destrozadas*

Gobernuek harreman estuak dituzte armen fabrikatzaileekin. Izan ere, batetik, gobernuek armen esportazioari buruzko baimena eman edo ukatu behar dute, eta, bestetik, Gobernuentzat armak ondasun nazionalak direlako eta fabrikatzaileak beren bezeroak direlako. Gainera, Estatuak diplomaziako tresna gisa erabiltzen dute armagintza eta gai militarrei buruzko hitzarmenak lortzen dituzte beste hitzarmen zabalagoen barnean. Dena dela, gobernuek ez dute jendaurreko informaziorik eskaintzen eta ez dute Parlamentuko kontrola errazten, armen gaineko politika isilpean egiten dute eta zaila da jakitea zein den gastu militarra, zeintzuk diren esportazioak eta zeintzuk diren esportazioen baldintzak. Alde horretatik, Espainia Europako Batasuneko herrialderik ilunenetakoa da.

Armagintza eta bere lobbya

Armen negozioa, bada, kasu bakarra da. Izan ere, ia ehun herrialdetako mila bat enpresen esku dagoen legezko negozioa da –baina, oinarrian Estatu Batuetako enpresen mendean dagoena-. Gobernuek enpresa horien alde jokatzeko dute eta sostengu politikoa eta diru laguntza ematen diete.

Armak ere sustatzen dira bisita diplomatikoen eta armei buruzko ferietan parte hartzearen bidez.

Estatu Batuetan badira armak saltzeko denda baimendu gehiago gasolindegia baino eta urtero armei buruzko 5.000 azoka baino gehiago egiten dira. Horri gehitzen badiogu arma-enpresarik errentagarrienak pribatizatu direla, ikusten dugu armagintzak ere etekin pribatuaren eta galera publikoaren bidea segitzen duela.

Armen legezko merkataritza oso lotua dago ustelkeriari, atek itxita hitzartzen den negozio iluna baita. Arma fabrikatzaileek sekulako eragina egiten dute Gobernuaren ordezkariengan, eta fakturak halako moldez puzten dira ezen azkenean armen negozioa izaten da legezko negozioirik ustelena, eroskeria barne (eraikuntzarekin batera, Transparency International izeneko GKEk dioenez).

Enpresa horiek, esaterako Lockheed Martin, Northrop Grumman, Raytheon edo BAE Systems oso lotuak daude Gobernuarekin eta enpresa horien akzioen balioa % 40 arte igo zen irailaren 11ko atentatuaren ondotik eta, jakina, ziztuan prestatu ziren

“munduko segurtasunaren kontrako mehatxuari” probetxua ateratzeko. Horretarako, beren Gobernua presionatu zuten eraso egin zezan, “prebentzio gerraren” estrategiari jarraikiz (Gideon Burrowsen arabera). Horrela, munduko politika mahai jokoa antzekoa da: munduko agintari gorenak jokalaria dira eta arma-enpresak, aldiz, fitxak; edota alderantziz ere, hots, enpresek esaten dute zeintzuk izan daitezkeen etsai eta ez dago batere argi non dagoen Gobernua eta enpresen arteko muga.

Arma eroslerik handienak

Herrialdeen artean, arma eroslerik handienak egoten dira egonkortasun politikorik ez dagoen lekuetan: giza eskubideak urratzen dira edota badira gatazka armatu estaliak. Hegoko herrialdeei gero eta arma gehiago saltzen ari zaizkie, Iparreko herrialdeei saltzen zaizkiena baino gehiago, salmenta osoaren bi herenak baitira. Izan ere, defentsarako aurrekontu handiak dituzten herrialdeen erdiak azken postuetan daude giza garapeneko adierazleari dagokionez. Horrek esan nahi du oso zinikoak direla armak saltzen dituzten estatuak, lehenbizi gerrak bultzatu eta, ondoren, gizakientzako laguntza ematen dute, hots, laguntza humanitarioa. Baina, era berean, agerian dago gobernu erosleen arduragabekeria, ez baitiote aurre egiten herrialde barnean daukaten pobrezia eta giza bazterketari. Urtero, Hegoko gobernuek 22.000 milioi dolar gastatzen dituzte armetan eta azpimarratu behar da dirutza horren erdiarekin aski litzatekeela herrialde horietako haur guztien lehen hezkuntza ordaintzeko. Beste alde batetik, armek gerrei hutsa emateaz gain, giza eskubideen urraketak ere bultzatzen dituztela mundu osoan: horrela, 1997 eta 2000 artean, estatuko segurtasun indarrek etengabe tortura eta tratatu txarrak egin zituzten 70 herrialdetan baino gehiagotan.

Arma erosle nagusiak (urteroko batezbestekoa. 1998 - 2001)

Afrikako Iparralde eta Ekialde Hurbila:	1.200 milioi dolar
Afrika:	900 milioi dolar
Asia:	800 milioi dolar
Latinoamerika:	700 milioi dolar

ITURRIA: Amnistia Internacional eta Intermón Oxfam: *Vidas Destrozadas*

Dena dela, arazoa ez da bakarrik arma kopurua, baizik eta baita armen kontrola eta haien erabilera ere. Adibidez, Espainia eta El Salvadorreko arma kopurua antzekoa da, baina Espainian askoz ere hilketa gutxiago gertatzen da biztanle bakoitzeko beste herrialde hartan baino. Bestela esanik, gizarte giroa eta armen gaineko kontrola guztiz funtsezkoak dira, armek gizarte bakoitzean duten eragina neurtzeko.

Armen eragin larria pertsonen bizitzan

Armen negozioak eragin zuzenak ditu pertsonengan, eta guk eragin horiek hartzen ditugu gogoan. Izan ere, egunero, milioika gizon-emakume indarkeria armatuaren mehatxupean bizi dira eta, urtero, milioi erdi pertsona hiltzen dira tiroengatik, eta beste asko zauriturik gertatzen dira. Eraso armatuek eraginik, etxetik alde egin behar izaten duen jendea ere gogoan daukagu, mundu osoan 35 milioi pertsona baitira, 13 milioi errefuxiatu eta 22 milioi desplazatu bere herrialde barnean bertan.

Epe luzerako aldaketa gertatzen ari da. Armak bizitzaren osagai izatera iritsi dira. Horregatik, gero eta ohikoagoa da armaren bat eduki eta erabiltzea. Mundu osoan gertatzen da hori, gainera.

Horregatik, armen zeharkako eragina ere aipatu beharra dago, hau da, indarkeriaren kultura nola indartu den. Badira tiroaz haratago doazen eraginak: azken finean, segurtasun ezaren gurpil zoroak harrapatu gaitu, horrek indarkeria handiagoa dakar eta, ondorioz, neurritz kanpo zabaldu da segurtasun pribatua. Aurreiritzietan eta estereotipoetan oinarritua dago besteaz dugun ikuspegia, –“Gurekin zaude ala gure kontra”-, gure burua goratzen dugu besteenaren kaltetan eta muturreko jarrerak hartzen ditugu; obeditzen da galdetu gabe, ados egon gabe, eta militarren disiplina erabiltzen da gizarte jokabiderako arau gisa; edota zabaldu egin da beldurra eta isiltasunak eragindako uzkurkeria armen mehatxuen aurrean.

...baina, arazoa armek al dakarte?

Armak arazo dira, baina ez dira benetako arazoa, baizik eta mamian dauden beste arazo batzuen agerpidea, hots, indarkeria eta armak erabiltzea eragiten duten sustraien agerpidea. Alde horretatik, armek salatzen digute testuinguru askotan gizakia ez dagoela babestua. Horrenbestez, pentsatu beharra dago armez haratago jo behar dela: gerrarik ez izateko, armen kontra jo behar da, baina baita armen erabilera eragiten duen gauza ororen kontra ere: demokraziarik eza, segurtasun militarua, beldurra edota nagusitasun-harremanak.

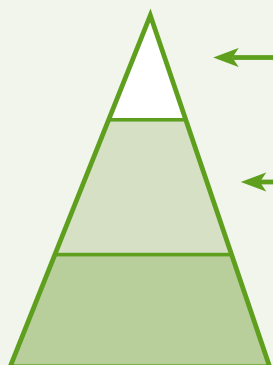
Indarkeriaren kultura

Bestela esanik, armak indarkeriaren kulturako osagai dira eta zuzeneko indarkeriaren tresna dira, baina hori izebergaren kaskoa besterik ez da. Azpian, uretan dagoen zatian, gutxien ikusten den hartan, badira beste indarkeria molde batzuk, honela sailkatuko ditugunak:

Beste indarkeria mota horiek lagungarri dira ageriagoan dagoen indarkeria ulertzeko, hau da, ez dute horrenbestean zer ikusirik zuzenean egitearekin baizik eta egiten ez denarekin eta oinazea legitimatzearekin. Ondoko esaldi honek ideia hauex dakar, hots, begi hutsez ikusten denaz haratago joan beharra dago: “fusilak ez du hiltzen, bihotz gogorrak baizik” – tiroa jotzen edo tiroa jotzeko agintzen duenaren bihotz gogorrak, alegia. –

Zer defendatu nahi dugu armen bidez? Zertaz defendatu nahi dugu?

Honaino iritsita, galdera hauex da: zer defendatu nahi dugu armekin? Bizia defendatu nahi badugu, ziurrenera erabilgarriago gertatuko litzaiguke pentsatzea bizia lotuago dagoela giza eskubideen babesari, duintasunez bizitzeko baldintzei (jana, etxea, hezkuntza, osasuna, lana...) edota ingurune ez kutsatuaz gozatzeari eta, hori horrela izan dadin,

Zuzeneko indarkeria

oinaze fisikoa edo psikologikoa eragin nahi duten ekintzak, gizakia suntsitu ere egin dezaketenak, bai armak erabilia bai armak mehatxu gisa baliatuta edo beste bitarteko batzuk erabilia.

Egiturazko indarkeria

Indarkeria hau gertatzen da izan gintezkeena ez garenean edota eduki genezakeena ez daukagunean, hau da, gizakiari oinarritzko premiak ukatzen zaizkionean (pobrezia, gosea, lan kolokatasuna) edota giza eskubideak zanpatzen zaizkionean (zapalketa, patriarkatua).

Indarkeria kulturala

kulturaren bidetik beste bi indarkeria mota haiek zilegi egiten dituen indarkeria da. Esaterako, bestea deskalifikatzen duten diskurtsuak, maskulinitateari, arrazakeria sustatzeari edota fanatismo erlijiosori loturiko nagusitasun-sentimenduak.

ez da armarik behar, ez da segurtasun militartua behar, baizik eta aski da giza segurtasunarekin. Beste kontu bat da pentsatzea zertaz edota norengandik babestu nahi dugun, hau da, zer hartzen dugun mehatxutzat, mehatxu horiek identifikatu eta aurreiritziak saiheste aldera. Azkenik, ikusi beharko dugu haiei nola aurre egin eta gu nola babestu, eta ohartuko gara ondoko ideia hau mito faltua dela: arma bat edukitzea gure buruaren babesa bermatzeko modu ona da. Ez baita horrela. EEBBetan

eginiko azterlanek diote familiako pertsona batek 22 aldiz aukera gehiago dituela balaz hiltzeko etxean su-arma edukita (halaxe dakar Michael Moorek bere liburuan: Gizon zuri kaikuak). Hori jakinik, saiatu beharko genuke aztertzen defentsarako dauden bide eta ildo guztiak, armen neurritz kanpoko negozioa alde batera utzita. Esaterako, defentsa ez erasokorra, gatazka armatuak prebenitzea, defentsa zibila, konfiantza eta lankidetzarako bideak eraikitzea eta abar.

Hauxe esan izan da...

“Tokiko, erregioko eta munduko agintariek hauxe onartu behar dute: ezin dugu armen nazioarteko merkataritza utzi merkatu librearen esku . Ez dugu aberastu behar heriotzarekin negozioa eginez. Ulertu beharko genuke armen merkataritza ia beti dela diktadoreen lagun eta herriaren etsai. Iritsi da gizakien bizia armen gaintetik jartzeko unea”

ÓSCAR ARIAS, BAKEAREN NOBEL SARIA.

“Bake-kulturaren eraikuntzan lan egitea: Bake-kulturak baketzea sustatzen du. Kultura honek aintzat hartu behar ditu bakea eraikitzea sustatzen duten bizimoduak, sinesmenak, balore eta jokabideak. Halaber, kultura horrek lagungarri izan behar du erakundeetan aldaketak eragin eta gobernuek hau guztia susta dezaten: ongizatea, berdintasuna, baliabideak zuzentasunez banatzea, gizabanakoentzako segurtasuna, familiak, talde edota nazioen identitatea, eta indarkeria erabili behar izan gabe”.

VICENÇ FISAS. BARTZELONAKO UNIBERTSITATE AUTONOMOKO (UAB) BAKE KULTURA ESKOLAKO ZUZENDARIA

“EEBBek nahi eta espero dute mundu osoko gobernuek terrorista zikinak hiltzen laguntzea, mehatxu baitira gobernu horien herrialdeentzat eta munduko bakearentzat. Gobernuek, konpromiso hori betetzeko, laguntza edota baliabideak behar badituzte, EEBBek laguntza emanen diete”.

GEORGE BUSH, EEBBetako PRESIDENTEA (2002)

“Nahiago izanen nuen jendeak erabiltzeko moduko makina asmatu izana, nekazariei lanean laguntzeko modukoa, esaterako segamakina bat”.

MIJAİL KALÁSHNIKOV, AK-47 FUSIL AUTOMATIKOAREN ASMATZAILEA. FUSIL HORRI ERE KALASHNIKOV ESATEN ZAIO.

“Bizitza erabat aldatu da, gerrak eraginik. Orain, ez dugu uzta biltzen eta ez dugu soroetan beste inolako lanik egiten aurretik poliziari jakinarazi gabe. Lehenago, nekazariok elkartu egiten ginen gure kontuez erabakitzeke. Orain, poliziarekin biltzen gara!”.

SRI LANKAko NEKAZARIA (1998)

“Ez dugu desarmean sinesten idealismoak edota lañotasunak eraginik. Gatazka armatuei aurrea hartzeko modurik onena hauxe da: indarkeria egiteko erabiltzen diren bitartekoak ezabatzea”

ALPHA KONARÉ, MALIKO PRESIDENTE OHIA.

“Arma arinek askoz ere jende gehiago hil dute beste armek baino, baita Hiroshima eta Nagasaki hondatu eta erraustu zituzten bonba atomikoak kontuan hartuta ere. Arma arinek heriotza kopuru handia eragiten dute. Horregatik, esan daiteke suntsipen handiko armak direla”.

KOFI ANNAN, NAZIO BATUEN IDAZKARI OROKORRA (2000)

“Etsaiak, behintzat, entzun nahi izanen balu, gauza miragarria litzateke. Tiroak bukatu eta batzuk eta bestek elkarri entzun ahal izanen genion, hitz eginen genuke eta saiatu armarik ez erabiltzen. Gustatuko litzaidake indarkeria honi guztioni azkena eman ahal izatea eta nire herrialdea garatzen laguntzea.”

FILIPINETAKO NESKATO SOLDADUA (2001)

"Begi bistakoa izan beharko luke bai injustiziari laguntza ukatzeak bai justiziari laguntzeak"

MARTIN LUTHER KING

“Beldurra dut. Baina kontua da beste bandako kideak niri beldur handiagoa izatea. Armatua baldin banoa, baldintza berdinetan nago.”

KALIFORNIAKO BANDA BATEKO KIDEA, EE.BB (2003)

“Emaiozu dena lagun bati, salbu eta zure autoa, zure emaztea eta zure pistola .”

KAZETARIEK IRAKEN JASOTAKO ESAERA ZAHARRA (2003)

“Nire herrian gizon bakoitzak bere pistola du, bestela ez zara inor. Zure emaztea bortxatu dezakete, lapurtu edota edozein gauza egin.”

PAPUA GINEA BERRIKO GIZONA (2000)

“Gerra frentetik datozen gizon askok emakumeak eta seme-alabak jotzen dituzte, lo egiten dute arma burukoaren azpian dutela, emazteak bortxatzen dituzte, altzariak hautsi, oihu egin, biraoak bota eta akusazioak egiten dituzte.”

BEOGRADOKO EMAKUMEA, SERBIA (1992)

“Aro ilunean bizi gara, munduko orden berriak harrapaturik. Egoera honetan, oinazea partekatzea funtsezko baldintza da, duintasuna eta itxaropena berriz ere aurkitzeko.

//Oinazearen parte handi bat ez daiteke partekatu, baina partekatu daiteke huraxe partekatzeko desioa.

Eta ezinbestean desegokia den ekintza horretatik erresistentzia bat sortzen da.”

JOHN BERGER